LĒMUMI

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2013. gada 28. augusts)

par Itālijas dekrēta projektu par ilgi glabājama piena, ultrasterilizēta piena, mikrofiltrēta pasterizēta piena un augstā temperatūrā pasterizēta piena izcelsmes norādīšanas metodēm

(izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 5517)

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2013/444/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvu 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu [1] un jo īpaši tās 19. pantu,

tā kā:

(1) Itālijas iestādes saskaņā ar Direktīvas 2000/13/EK 19. panta otrajā daļā noteikto procedūru 2012. gada 9. novembrī Komisijai paziņoja par dekrētu, ar kuru cita starpā nosaka obligātās prasības attiecībā uz ilgi glabājama piena, ultrasterilizēta piena, mikrofiltrēta pasterizēta piena un augstā temperatūrā pasterizēta piena marķēšanu.

(2) Paziņotā dekrēta 2. panta 1. punktā noteikts, ka sterilizēta ilgi glabājama piena, ultrasterilizēta piena, mikrofiltrēta pasterizēta piena un augstā temperatūrā pasterizēta piena marķējumā jānorāda tās piensaimniecības izcelsmes valsts, kura ir apstrādātā piena pirmavots, vai jāiekļauj norāde "ES" vai "trešās valstis", ja piena pirmavots ir attiecīgi vismaz viena Eiropas Savienības dalībvalsts vai trešā valsts.

(3) Ar Direktīvu 2000/13/EK tiek saskaņoti pārtikas produktu marķēšanu reglamentējošie noteikumi, paredzot, pirmkārt, konkrētu valsts noteikumu saskaņošanu un, otrkārt, pasākumus attiecībā uz nesaskaņotiem valsts noteikumiem. Saskaņošanas joma ir noteikta minētās direktīvas 3. panta 1. punktā, kurā uzskaitītas visas norādes, kas saskaņā ar 4. līdz 17. pantu un ievērojot tajos ietvertos izņēmumus obligāti jāiekļauj pārtikas produktu marķējumā.

(4) Saskaņā ar Direktīvas 2000/13/EK 3. panta 1. punkta 8. apakšpunktu informācija par izcelsmi vai pirmavotu ir obligāta, ja "bez šādas norādes var tikt ievērojami maldināts patērētājs attiecībā uz pārtikas produkta īsto izcelsmi vai pirmavotu".

(5) Direktīvas 2000/13/EK 4. panta 2. punktā paredzēts, ka Savienības noteikumos vai – ja Savienības noteikumi nepastāv – valstu noteikumos, ko piemēro īpašiem pārtikas produktiem, var būt noteikts, ka papildus minētās direktīvas 3. panta 1. punktā uzskaitītajām norādēm marķējumā jābūt vēl citām.

(6) Direktīvas 2000/13/EK 18. panta 2. punkts pieļauj nesaskaņotu valstu noteikumu pieņemšanu, ja tie ir pamatoti ar vienu no tajā minētajiem iemesliem, cita starpā ar sabiedrības veselības aizsardzību un viltojumu novēršanu, ja vien šādi noteikumi nekavē Direktīvā 2000/13/EK paredzēto definīciju un noteikumu piemērošanu. Tāpēc, ja kādā dalībvalstī ir ierosināts marķēšanas noteikumu projekts, ir jāpārbauda šo noteikumu atbilstība iepriekš minētajām prasībām un Līguma par Eiropas Savienības darbību noteikumiem.

(7) Itālijas iestādes uzskata, ka paziņotais pasākums ir nepieciešams, lai nodrošinātu patērētāju interešu aizsardzību un pastiprinātu krāpšanas novēršanas un apkarošanas pasākumu ieviešanu pārtikas jomā. Tiek skaidrots, ka pretēji itāļu patērētāju pārliecībai ne viss Itālijā pārdotais piens ir vietējas izcelsmes, tāpēc, lai izvairītos no patērētāju maldināšanas, norāde par izcelsmi ir kļuvusi par nepieciešamību. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Itālijas iestādes uzskata, ka dekrēta 2. panta 1. punkta noteikumi ir pamatoti saskaņā ar Direktīvas 2000/13/EK 3. panta 1. punkta 8. apakšpunktu.

(8) Ar Direktīvas 2000/13/EK 3. panta 1. punkta 8. apakšpunktu ir iedibināts attiecīgs mehānisms patērētāju maldināšanas riska novēršanai gadījumos, kad atsevišķi elementi varētu netieši norādīt uz to, ka konkrētajam pārtikas produktam ir cita izcelsme vai pirmavots, kas

[1] OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.

atšķiras no īstās izcelsmes vai pirmavota. Ja informācijas trūkums par produkta izcelsmi vai pirmavotu varētu būt mulsinošs un maldināt patērētāju, pārtikas apritē iesaistīto uzņēmēju pienākums ir nodrošināt, lai šī informācija tiktu iekļauta marķējumā. Savukārt valsts izpildiestādēm ir jānodrošina šā pienākuma izpilde.

(9) Paziņotā dekrēta 2. panta 1. punkta noteikumi vedina domāt, ka attiecīgie pārtikas produkti vienmēr ir noformēti tā, ka Itālijas patērētāji tiek maldināti par tās patieso izcelsmi un pirmavotu. Šajā saistībā Komisija vērš uzmanību uz to, ka paziņotā dekrēta darbības jomā nav ietverts piens ar (ļoti) nelielu glabāšanas laiku (svaigpiens, pasterizēts piens). Tādējādi tieši pēdējā gadījumā patērētājam varētu rasties iespaids, ka minēto piena produktu izcelsme ir Itālijā.

(10) Izņemot sākotnējo atsauci uz nepieciešamību aizsargāt patērētāja intereses, Itālijas iestādes nesniedza pietiekamu pamatojumu, kas ļautu secināt, ka paziņotā dekrēta 1. pantā minētajiem produktiem ir nepieciešama obligāta izcelsmes norāde, neskarot Direktīvas 2000/13/EK 3. panta 1. punkta 8. apakšpunktā minēto pienākumu.

(11) Tāpēc Itālijas iestādes nav pierādījušas, ka paziņotajā dekrētā minētā norāde par izcelsmi ir nepieciešama, lai sasniegtu kādu no Direktīvas 2000/13/EK 18. panta 2. punktā minētajiem mērķiem.

(12) Ņemot vērā šos konstatējumus, Komisija par iepriekš minētajiem paziņotā dekrēta noteikumiem sniedz negatīvu atzinumu saskaņā ar Direktīvas 2000/13/EK 19. panta trešo daļu.

(13) Attiecīgi būtu jāpieprasa, lai Itālijas iestādes nepieņem paziņotā dekrēta 2. panta 1. punkta noteikumus.

(14) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Itālijas Republika nepieņem paziņotā dekrēta par ilgi glabājama piena, ultrasterilizēta piena, mikrofiltrēta pasterizēta piena un augstā temperatūrā pasterizēta piena izcelsmes norādīšanas metodēm 2. panta 1. punkta noteikumus.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2013. gada 28. augustā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Tonio BORG